

[Knuud Jespersen.]

europa, end der kan rummes i et enkelt land af erhvervsaktive som Belgien. Man lukker øjnene og siger: men hvis vi ikke havde været i fællesmarkedet, var det gået endnu værre. Uden dokumentation, bare en eller anden syg påstand fremsættes gang på gang: det kunne have været værre, og når det ikke er blevet værre, er det, fordi vi er medlem af fællesmarkedet.

Ja men har man da ikke tænkt på, at i fællesmarkedet, som bl. a. indeholder bestemmelse om, at man skal tage de billigste tilbud, har man problemer i industrien, hvor de store koncerner i fællesmarkedet er villige til at lave dumping i en periode for at udkonkurrere, eventuelt likvidere eller overtage, danske virksomheder. Det vil altså sige, at hvis man kan spare en lille smule, så skulle man gøre danske arbejdere arbejdsløse.

Og her nærmer vi os den anden ting: at importregulering under bestemte forhold skulle tvinge Danmark tilbage til stenalderen. Ja, jeg ved ikke, om statsminister Thorvald Stauning vil rotere, for han syntes da nok ikke, at man tvang Danmark tilbage til stenalderen, da han i sin tid opererede med det, men det var ganske vist før hr. Aukens periode. Det var også i den periode, hvor Stauning sagde, at hvis man hæver priserne på benzin, så lægger man en bombe under hele transportområdet, og så laver man arbejdsløshed. Men Stauning sagde noget, som hr. Auken m. fl. kunne lære af. Han sagde: med eller mod loven, med eller mod flertallet, hvis folk er arbejdsløse, så skal de i arbejde. Og se, det er jo en helt anden tone. Så kan man varme sig ved, at man har en grundlov, hvori der står, at man skal tilstræbe, at de skal i arbejde.

Vi har ofte diskuteret, om man holdt grundloven eller ikke holdt grundloven. Hvis man anfægter den private ejendomsret på samme måde, som man har anfægtet arbejdsretten for de 100.000 ledige i vores land, ville vi jo have set både storbønder og fabriksjere og grossererere i stigende tal vælte ind i dette hus og sige: nu må der gøres noget, vi må have respekt for den private ejendomsret. Men hvem har respekt for de folk, der var med til at skabe værdierne, der var solidariske under højkonjunkturen, og som man nu som unyttigt materiale stiller til

side og siger: I kan ikke komme i arbejde, kære venner, fordi det drejer sig lidt om noget, der hedder betalingsbalanceunderskud, og det skal vi fremfor alt til livs. Men man vil ikke komme dette betalingsbalanceunderskud til livs ved at føre en aktiv handels- og udenrigspolitik, der sikrer, at vi kan handle på lige vilkår. Og så afviser man med en påstand om, at det vil føre os tilbage til stenalderen, at indføre kontrol med udenrigshandelen og lave ligevægtshandel. Ja men er man da ikke klar over, at vi har et betalingsunderskud i handelen med Vesttyskland på lidt over 7 mia kr. i 1974? Vi har altså købt for 7 mia kr. mere, end vi har solgt for til Vesttyskland. Ja men burde man da ikke overveje, om det nu også var en rimelig metode at reagere på? Burde man ikke overveje at gå til tyskerne og sige: vi må have reguleret disse forhold? Englænderne er ikke for fine til det, italienerne er ikke for fine til det, i hele den kapitalistiske verden diskuterer man at finde sådanne former. Vi kan naturligvis vælge den vej at sige: nej, vi skal have lov til at importere og eksportere, uanset om alle bliver arbejdsløse, om man knuser industrien, eller hvad man gør. Det rager os en pind, for det, det drejer sig om nu, er at hævde nogle principper, som vi jo alligevel ikke har.

Hvorfor har man arbejdsløsheden? Fordi kapitalismen er i krise, fordi et flertal i dette hus, og beklageligvis nu og da også med socialdemokratisk medvirken, har betydet, at man har sønket forbrugsevnen, fordi vi har fået dårligere vilkår i fællesmarkedet og må søge vores afsætning uden for fællesmarkedet, og fordi man ikke vil give de arbejdende mennesker forrang. Arbejdsløsheden er fremkaldt af en politik, og den kan naturligvis ophæves af en politik, hvis ellers vi vil sætte ind herfor.

Hvad kan der da gøres? Ja, vi har peget på noget af det, og her er jeg enig med regeringen. Man kan gøre noget omkring miljøproblemerne. Her har vi sagt, at der er arbejde til 80.000 mennesker, det er nødvendigt at få det lavet. Og omkring byggeri og anlæg. Jeg er enig med de ordførere, der har talt om byggeriet som en nøgelfaktor, man har brugt til at regulere økonomien ned og op med og dermed også til at genere beskæftigelsen og øge arbejdsløsheden. Også her kan der sættes ind. Men fremfor alt er det